

Europeiska unionens officiella tidning

C 214

fyrtonionde årgången

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

6 september 2006

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I Meddelanden

Kommissionen

2006/C 214/01	Eurons växelkurs	1
2006/C 214/02	Tillstånd till statligt stöd enligt artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget – Fall i vilka kommissionen inte gör några invändningar	2
2006/C 214/03	Statligt stöd – Italien – Stöd C 36/06 (f.d. NN 38/06) – Förmånlig eltariff för energiintensiva industrier i Italien – Uppmaning enligt artikel 88.2 i EG-fördraget att inkomma med synpunkter ⁽¹⁾	5
2006/C 214/04	Tillkännagivande om inledande av ett antidumpningsförfarande beträffande import av kiselmandan med ursprung i Folkrepubliken Kina, Republiken Kazakstan och Ukraina	14

II Förberedande rättsakter

.....

III Upplysningar

Kommissionen

2006/C 214/05	I-Rom: Bedrivande av regelbunden lufttrafik – Italiens anbudsinfördran i enlighet med artikel 4.1 d i rådets förordning (EEG) nr 2408/92, angående regelbunden lufttrafik mellan Cuneo och Rom t/r	18
---------------	--	----

I

(Meddelanden)

KOMMISSIONEN

Eurons växelkurs ⁽¹⁾

5 september 2006

(2006/C 214/01)

1 euro =

Valuta	Kurs	Valuta	Kurs		
USD	US-dollar	1,2810	SIT	slovensk tolar	239,57
JPY	japansk yen	148,47	SKK	slovakisk koruna	37,596
DKK	dansk krona	7,4599	TRY	turkisk lira	1,8606
GBP	pund sterling	0,67495	AUD	australisk dollar	1,6647
SEK	svensk krona	9,3225	CAD	kanadensisk dollar	1,4242
CHF	schweizisk franc	1,5809	HKD	Hongkongdollar	9,9630
ISK	isländsk krona	88,39	NZD	nyzeeländsk dollar	1,9809
NOK	norsk krona	8,1320	SGD	singaporiensk dollar	2,0082
BGN	bulgarisk lev	1,9558	KRW	sydkoreansk won	1 225,47
CYP	cypriotiskt pund	0,5763	ZAR	sydafrikansk rand	9,2120
CZK	tjeckisk koruna	28,199	CNY	kinesisk yuan renminbi	10,1824
EEK	estnisk krona	15,6466	HRK	kroatisk kuna	7,3528
HUF	ungersk forint	276,19	IDR	indonesisk rupiah	11 631,48
LTL	litauisk litas	3,4528	MYR	malaysisk ringgit	4,666
LVL	lettisk lats	0,6962	PHP	filippinsk peso	64,498
MTL	maltesisk lira	0,4293	RUB	rysk rubel	34,1700
PLN	polsk zloty	3,9578	THB	thailändsk baht	47,845
RON	rumänsk leu	3,5249			

⁽¹⁾ Källa: Referensväxelkurs offentliggjord av Europeiska centralbanken.

Tillstånd till statligt stöd enligt artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget
Fall i vilka kommissionen inte gör några invändningar

(2006/C 214/02)

Datum för antagande: 2.3.2006

Stödnummer: N 502/2005

Medlemsstat: Tyskland

Titel: Ausbildungsbeihilfe zugunsten der N3 Engine Overhaul Services GmbH & Co. KG

Rättslig grund: Richtlinie für die Gewährung von Zuschüssen des Freistaates Thüringen und der Europäischen Union zur Förderung der Berufsvorbereitung und Fortbildung

Åtgärdstyp: Individuellt stöd

Ändamål: Träning

Typ av stöd: Bidrag

Budget: 5 375 000 EUR

Maximal stödintensitet: 60 %

Varaktighet: 31.5.2008

Ekonomisk sektor: Begränsad till flygtransport

Namn och adress till den myndighet som ger stödet:

Gesellschaft für Arbeits- und Wirtschaftsförderung des Freistaates Thüringen mbH (GfAW)
 Warsbergstraße 1
 D-99092 Erfurt

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande webbplats:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Datum för antagande: 24.5.2006

Stödnummer: N 601/2005

Medlemsstat: Nederländerna

Titel: Integreren van het subsidie instrument voor Nieuw Energieonderzoek (NEO) in het besluit EOS Lange Termijn (N 101/2004)

Rättslig grund: Kaderwet EZ-subsidies; Besluit tot wijziging van het Besluit EOS: lange termijn

Åtgärdstyp: Stödordning

Ändamål:

Forskning och utveckling

Miljöskydd

Typ av stöd: Bidrag

Budget: 18 000 000 EUR

Maximal stödintensitet: 100 %

Varaktighet: 2.9.2014

Ekonomisk sektor: Alla sektorer

Namn och adress till den myndighet som ger stödet:

Ministerie van Economische Zaken
 Postbus 20101
 2500 EC 's-Gravenhage
 Nederland

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande webbplats:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Datum för antagande: 20.3.2006

Stödnummer: N 22/2006

Medlemsstat: Tjeckien

Titel: Výzkum pro řešení regionálních disparit

Rättslig grund:

Zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu a vývoje z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů,

nařízení vlády č. 461/2002 Sb., o účelové podpoře výzkumu a vývoje z veřejných prostředků a o veřejné soutěži ve výzkumu a vývoji,

usnesení vlády ze dne 26. října 2005 č. 1379 k návrhu programu výzkumu a vývoje „Výzkum pro řešení regionálních disparit“,

programové prohlášení „Výzkum pro řešení regionálních disparit“

Åtgärdstyp: Stödordning

Ändamål: Forskning och utveckling

Typ av stöd: Bidrag

Budget: 431 300 000 CZK

Maximal stödintensitet: 100 %

Varaktighet: 1.1.2007-31.12.2011

Ekonomisk sektor: Alla sektorer

Namn och adress till den myndighet som ger stödet:

Ministerstvo pro regionální rozvoj
 Staroměstské náměstí 6
 CZ-110 15 Praha 1

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande webbplats:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Datum för antagande: 9.6.2006

Stödnummer: N 42/2006

Medlemsstat: Tyskland

Region: Sachsen

Titel: Sächsischer Beteiligungsfonds

Rättslig grund: Vereinbarung des Freistaats Sachsen mit der Sächsischen Beteiligungsfonds GmbH iVm §§ 22, 23 SÄHO; Richtlinie des Sächsischen Staatsministeriums für Wirtschaft und Arbeit über die Gewährung von Wachstums- und Innovationsbeteiligungen/Beteiligungsähnlichen Finanzierungsformen durch die SBF Sächsische Beteiligungsfonds GmbH

Åtgärdstyp: Stödordning

Ändamål: Riskkapital

Typ av stöd: Kapitaltillskott

Budget: 21 470 000 EUR

Varaktighet: 1.1.2006-31.12.2006

Ekonomisk sektor: Alla sektorer

Namn och adress till den myndighet som ger stödet:

Sächsisches Staatsministerium für Wirtschaft und Arbeit
Wilhelm-Buck-Straße 2
D-01097 Dresden

Postanschrift:

Postfach 100329
D-01073 Dresden

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande webbplats:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Datum för antagande: 15.5.2006

Stödnummer: N 212/2006

Medlemsstat: Cypern

Titel: ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΝΕΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΥΨΗΛΗΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑΣ ΜΕΣΩ ΤΩΝ ΕΚΚΟΛΑΠΤΗΡΙΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ (Programme for the creation of new high tech and innovative enterprises through business incubators)

Rättslig grund: Απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου με αριθ. 62.938 και ημερομηνία 5.12.2005 αντίγραφο της οποίας επισυνάπτεται

Åtgärdstyp: Stödordning

Ändamål:

Forskning och utveckling

Små och medelstora företag

Typ av stöd: Bidrag

Budget: 8 000 000 CYP

Maximal stödintensitet: 75 %

Varaktighet: 2.4.2007

Ekonomisk sektor: Alla sektorer

Namn och adress till den myndighet som ger stödet:
Υπουργείο εμπορίου, βιομηχανίας και τουρισμού (Ministry of Commerce, Industry and Tourism)

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande webbplats:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Datum för antagande: 26.6.2006

Stödnummer: N 333/2006

Medlemsstat: Tyskland

Region: Nordrhein-Westfalen

Titel: Technologie- und Innovationsprogramm NRW (TIP)

Rättslig grund: Richtlinie über die Gewährung von Zuwendungen im Rahmen des Technologie- und Innovationsprogramm NRW (TIP) — RdErl. des Ministeriums für Innovation, Wissenschaft, Forschung und Technologie, der Staatskanzlei und des Ministeriums für Wirtschaft, Mittelstand und Energie

Åtgärdstyp: Stödordning

Ändamål: Forskning och utveckling

Typ av stöd: Bidrag

Budget: 120 miljoner EUR per år

Maximal stödintensitet: 75 %

Varaktighet: 1.10.2006-30.9.2012

Ekonomisk sektor: Alla sektorer

Namn och adress till den myndighet som ger stödet:

Ministerium für Innovation, Wissenschaft, Forschung und Technologie des Landes Nordrhein-Westfalen

Völklinger Str. 49
D-40221 Düsseldorf

Ministerium für Wirtschaft, Mittelstand und Energie des Landes NRW

Haroldstr. 4
D-40213 Düsseldorf

Staatskanzlei des Landes NRW
Stadttor 1

D-40219 Düsseldorf

NRW-Bank
Friedrichstr. 1
D-48145 Münster

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande webbplats:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Datum för antagande: 26.6.2006

Stödnummer: N 334/2006

Medlemsstat: Förenade kungariket

Titel: Modification to the Regional Venture capital Funds (C 56/2000)

Rättslig grund: Industrial Development Act 1982, Section 8

Åtgärdstyp: Stödordning

Ändamål: Riskkapital

Typ av stöd: Kapitaltillskott

Budget: 74 475 000 GBP

Varaktighet: 10 år

Ekonomisk sektor: Alla sektorer

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande webbplats:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

STATLIGT STÖD – ITALIEN

Stöd C 36/06 (f.d. NN 38/06) – Förmånlig eltariff för energiintensiva industrier i Italien

Uppmaning enligt artikel 88.2 i EG-fördraget att inkomma med synpunkter

(2006/C 214/03)

(Text av betydelse för EES)

Genom den skrivelse 19 juli 2006 som återges på det giltiga språket på de sidor som följer på denna sammanfattning, underrättade kommissionen Italien om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende ovan nämnda stöd.

Berörda parter kan inom en månad från dagen för offentliggörandet av denna sammanfattning och den därpå följande skrivelsen inkomma med sina synpunkter. Synpunkterna skall sändas till följande adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens
Registreringsenheten för statligt stöd, SPA 3, 6/05
B-1049 Bryssel
Fax (32-2) 296 12 42

Synpunkterna kommer att meddelas Italien. Den berörda part som inkommer med synpunkter kan skriftligen begära konfidentiell behandling av sin identitet, med angivande av skälen för begäran.

SAMMANFATTNING

Enligt artikel 11.11 i lagdekret nr 35 av den 14 mars 2005, omvandlat till lag nr 80 av den 14 maj 2005 (lagdekretet), har Italien förlängt de ordningar för en förmånstariff för energiintensiva industrier som redan var i kraft till den 31 december 2010. Denna förlängning har blivit gällande, men inte anmälts.

Förlängningen omfattar två åtgärder för förmånlig eltariff för energiintensiva industrier: den så kallade Terniordningen och Alcoa.

1. Terniordningen

1.1 Beskrivning av åtgärden

Italien överförde 1962 Societá Ternis eltillgångar till ENEL, det statsägda elektricitetsbolaget. 1963 beviljades Societá Terni förmånliga eltariffer för perioden 1963-1992. Elen tillhandahölls till en kostnad som motsvarade vad Societá Terni skulle ha betalat om företaget hade kvarstått som ägare till eltillgångarna.

1964 delade den italienska regeringen upp företaget i tre olika företag, vilka är de nuvarande stödmottagarna: Nuova Terni Industria Chimica, Cementir och Thyssen-Krupp Acciai Speciali Terni. 1991 utökade Italien de förmånliga eltarifferna till att även omfatta dessa mottagare fram till december 2007. I mars 2005 förlängde Italien giltighetstiden för de förmånliga tarifferna för dessa mottagare fram till 2010. Detta tillkännagivande avser den sistnämnda åtgärden.

1.2 Bedömning

De italienska myndigheterna har hävdat att Ternis förmånliga tariffer skall ses som en kompensation för att företaget förlorade sina eltillgångar 1962. Kommissionen hyser tvivel om

huruvida de förmånliga tarifferna till sin natur kan betraktas som en ersättning. Detta gäller särskilt tiden efter 2004, när staten, genom Cassa Conguaglio, som inte kan dra nytta av överföringen av tillgångarna, övertog förvaltningen av systemet från ENEL, som var det företag som drog nytta av att tillgångarna överfördes.

Kommissionen är även rädd för att Terniordningen kan leda till överkompensation. Kommissionen ifrågasätter om förmånstariffen 44 år efter överföringen av tillgångarna till ENEL, fortfarande kan betraktas som en ersättning.

Åtgärden utgör dessutom statligt stöd eftersom den utgör en ekonomisk fördel i och med att mottagarna tack vare stödet har lägre tillverkningskostnader. Det nuvarande systemet med förmånliga tariffer kommer endast tre företag till godo. Det finansieras med statliga medel eftersom beslutet om kostnadsminskningen har fattats ensidigt av de italienska myndigheterna och det finansieras med hjälp av en skattelikhande avgift som betalas till Cassa Conguaglio, som är en statlig fond. Åtgärden hotar att snedvrider konkurrensen eftersom den stärker de berörda företagets ekonomiska ställning och det är troligt att den kommer att påverka handeln mellan medlemsstater eftersom de berörda företagets produkter är föremål för internationell handel.

Samtliga stödmottagare befinner sig i Umbrien, som inte är ett artikel 87.3 a-område i den nuvarande regionala stödkartan. Stödet kan därför inte motiveras enligt riktlinjerna för regionalstöd. Eftersom Italien inte har framställt någon annan motivering till varför detta företag borde få ta emot stöd hyser kommissionen tvivel om huruvida detta stöd kan anses vara förenligt med den gemensamma marknaden.

Kommissionen tvivlar på att en ersättning som betalas genom elpriset är det minst snedvridande och det mest öppna sättet att betala en sådan ersättning.

Kommissionen kan inte bedöma det ackumulerade stödet förrän Italien av ThyssenKrupp har återkrävt det stöd som företaget har mottagit och som förklarades oförenligt av kommissionen i ärende C 49/98, innan ytterligare stöd beviljas detta företag.

2. Alcoa

2.1 Beskrivning av stödet

Europeiska kommissionen godkände den förmånliga eltariffen för Alcoa i beslut C 38/1992. Beslutet var giltigt till december 2005. Genom samma åtgärd som för Terniordningen förlängde Italien förmånstariffen för Alcoa till den 31 december 2010. Det är denna åtgärd som omfattas av detta beslut.

2.2. Bedömning

Åtgärden utgör statligt stöd av samma skäl som Terniordningen.

Alcoa tillverkar aluminium vid två anläggningar i Italien som för närvarande drar nytta av stödet: en i Fusina (Venedig) och en på Sardinien.

Anläggningen i Fusina

Fusina är inte stödberättigat enligt artikel 87.3 a enligt den aktuella regionala stödkartan. Kommissionen tvivlar därför på att stödet kan vara motiverat med stöd av riktlinjerna för regionalstöd och på att stödet kan anses vara förenligt med den gemensamma marknaden.

Anläggningen på Sardinien

Sardinien är stödberättigat enligt artikel 87.3 a enligt den aktuella regionala stödkartan.

Kommissionen tvivlar dock på att de höga elpriser som betalas på Sardinien är till nackdel för öns utveckling. Den information som kommissionen har tillgång till tyder snarare på att elpriserna på Sardinien är lägre än i många andra regioner i Italien.

Kommissionen tillåter normalt sett inga ordningar för driftsstöd som bara kommer ett enda företag till godo, såvida inte medlemsstaten kan bevisa att den regionala ekonomin är mycket starkt beroende av detta företag och att åtgärden är nödvändig för att förhindra chocker i den lokala ekonomin. Italien har inte tillhandahållit tillräckligt mycket information för att underbygga ett sådant argument.

Vad gäller riktlinjerna för regionalstöd, hyser kommissionen tvivel om huruvida undantaget i punkt 4.15 i riktlinjerna, som gäller områden enligt artikel 87.3 a, är uppfyllt. Kommissionen tvivlar på att systemet att uppdatera de förmånliga tarifferna för Alcoa är avtagande och med tanke på att företaget har åtnjutit dessa förmånliga tariffer under elva år kan åtgärden knappast beskrivas som tillfällig.

Sardinien är en "utvecklingsregion" i den mening som avses i kommissionens riktlinjer för statligt regionalstöd för 2007-2013⁽¹⁾. Kommissionen hyser tvivel om huruvida regionen skulle komma i fråga för en ordning för driftsstöd, som huvudsakligen regleras av de nya riktlinjerna för regionalstöd.

Kommissionen hyser tvivel om huruvida den åtgärd som Italien har föreslagit är den minst snedvridande lösningen på det aktuella problemet.

Det förefaller följaktligen som om riktlinjerna för regionalstöd inte kan ligga till grund för ett godkännande av Alcoas förmånliga priser på Sardinien. Eftersom Italien inte har lagt fram någon annan tänkbar rättslig grund för åtgärden, verkar det svårt att kunna godkänna den på någon rättslig grund.

3. Slutsats

Mot bakgrund av ovanstående överväganden har kommissionen beslutat att inleda ett förfarande enligt artikel 88.2 i EGFördraget. Berörda parter uppmanas att inkomma med synpunkter, särskilt i fråga om 1) huruvida Terniordningen till sin karaktär kan betraktas som kompensationsstöd och om full kompensation redan har betalats ut, 2) vilken nivå av snedvridning som kan förväntas på produktmarknaderna för stödmottagarna inom Terniordningen i förhållande till den förmånliga eltariffen och dess uppdateringssystem, 3) nödvändigheten av stödet till Alcoas anläggning på Sardinien och huruvida elpriserna utgör ett handikapp för den regionala utvecklingen på Sardinien, och 4) vilken nivå av snedvridning som kan förväntas på aluminiummarknaden.

SKRIVELSE

"La Commissione informa il governo italiano, che dopo aver esaminato le informazioni fornite dalle autorità italiane in merito all'aiuto in oggetto, ha deciso di avviare la procedura di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE.

1. PROCEDURA

- 1) Nell'ambito del caso N 587/05 "Tariffa agevolata per la fornitura di energia elettrica alle imprese ad alta intensità energetica localizzate in Sardegna", la Commissione è venuta a conoscenza dell'articolo 11, comma 11, del decreto legge del 14 marzo 2005, n. 35, convertito in legge 14 maggio 2005, n. 80 (il decreto legge). Detto articolo prevede una proroga fino al 31 dicembre 2010 di due regimi di tariffe elettriche agevolate a favore di talune imprese ad alta intensità energetica. L'Italia ha già dato esecuzione a detta proroga senza notificarla.
- 2) La Commissione ha chiesto informazioni alle autorità italiane il 23 dicembre 2005. In data 24 febbraio 2006 le autorità italiane hanno risposto alla richiesta di informazioni. Esse hanno fornito ulteriori informazioni concernenti la misura in questione rispettivamente il 2 marzo e il 27 aprile 2006.

⁽¹⁾ EUT C 54, 4.3.2006, s.13.

2. DESCRIZIONE DELLA MISURA

- 3) L'articolo 11, comma 11, del decreto legge prevede la proroga fino al 31 dicembre 2010 di due regimi di tariffe elettriche agevolate che erano già applicati allorché il decreto legge è entrato in vigore.
- 4) Un regime riguarda la tariffa agevolata concessa al produttore di alluminio Alcoa. L'altro regime è il cosiddetto regime Terni concernente un gruppo di imprese sorte dalla ex-società Terni: ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni (ThyssenKrupp), che produce acciaio, Cementir, che produce cemento e Nova Terni Industria Chimica, che produce prodotti chimici.
- 5) La decisione 148/04 dell'Autorità per l'energia elettrica ed il gas (Autorità dell'energia) ha incaricato Cassa Conguaglio, un fondo statale, di amministrare la tariffa agevolata. Cassa Conguaglio compensa direttamente i beneficiari dei costi dell'elettricità. La tariffa agevolata è finanziata mediante la componente A4 della tariffa elettrica. La componente A4 è versata alla Cassa Conguaglio del settore elettrico sotto forma di un prelievo parafiscale applicato alla generalità delle utenze di elettricità del mercato sia vincolato che libero in Italia.
- 6) Il decreto legge prevede che le condizioni per la concessione della tariffa agevolata saranno identiche a quelle di cui fruiranno i beneficiari alla fine del 2004. Inoltre prevede un aggiornamento annuo della tariffa agevolata da parte dell'Autorità per l'energia tenuto conto dei prezzi pagati per la fornitura di energia elettrica da imprese degli stessi settori industriali in Europa.
- 7) Nel 2005 l'Autorità per l'energia ha deciso che la tariffa agevolata sarà aumentata annualmente sino a un massimo del 4 % unicamente in caso di incremento dei prezzi di riferimento annui sulle borse dell'energia di Francoforte e Amsterdam (2).
- 8) La decisione 217/05 dell'Autorità dell'energia implementa gli articoli 11, comma 11 e comma 13 del decreto legge. Tale decisione permetterà ad Alcoa ed agli altri beneficiari del regime di Terni di beneficiare per l'intero anno 2005 delle stesse tariffe preferenziali che sarebbero state applicate nel Dicembre 2004 se la decisione 217/05 non fosse entrata in vigore.

2.1. Il regime Terni

- 9) La società Terni è una società statale che produce energia elettrica e fabbrica acciaio, cemento e prodotti chimici. La maggior parte dell'energia elettrica prodotta era utilizzata per l'autoconsumo degli impianti di produzione. Nel 1962 (3) l'Italia ha trasferito le attività del ramo d'azienda elettrico della società Terni alla società pubblica ENEL.

- 10) Nel 1963 il governo italiano ha concesso una tariffa agevolata per l'energia elettrica alla società Terni per il periodo 1963-1992 (4). La tariffa agevolata era destinata ad indennizzare la società Terni per la perdita delle attività suddette. L'energia elettrica era fornita al costo equivalente a quello che la società avrebbe dovuto pagare se avesse mantenuto il possesso delle sue attività del ramo elettrico.
- 11) Nel 1964 il governo italiano ha suddiviso la società Terni in tre diverse società: Nuova Terni Industrie Chimiche, Cementir e Acciai Terni.
- 12) Nel 1991 l'Italia ha prorogato al 31 dicembre 2007 (5) la tariffa agevolata accordata ai suddetti beneficiari. Tra le condizioni per la proroga del regime, la legge stabiliva la riduzione progressiva del quantitativo di energia elettrica fornito negli ultimi sei anni. La riduzione è stata prevista come segue:

Anno	GWh	MW
2001	1 620	270
2002	1 389	231
2003	1 157	193
2004	926	154
2005	694	116
2006	463	77
2007	231	39

- 13) Tra il 1992 e il 1994 l'Italia ha privatizzato Nuova Terni Industrie Chimiche, Cementir e Acciai Terni, cedute rispettivamente a Norsk Hydro, Caltagirone e ThyssenKrupp.
- 14) Attualmente l'energia elettrica fornita in base al regime Terni è suddivisa come segue: ThyssenKrupp 86 %, Nuova Terni Industrie Chimiche 10 % e Cementir 4 %.
- 15) Ai sensi dell'articolo 11, comma 11, del decreto legge, l'Italia ha prorogato fino al 2010 la tariffa del regime Terni mantenendo le condizioni in vigore nel 2004. Detta proroga costituisce la misura oggetto della presente decisione.

2.2. Tariffa agevolata concessa ad Alcoa

- 16) La Commissione europea ha approvato la tariffa agevolata per l'energia elettrica concessa ad Alcoa nella sua decisione C 38/92 (6). Tale decisione era valida unicamente fino al 31 dicembre 2005.

(2) Decisione 217/05 dell'Autorità per l'energia, disponibile sul sito: <http://www.autorita.energia.it/docs/05/217-05.htm>

(3) Legge del 6 dicembre 1962, n. 1643.

(4) Decreto del Presidente della Repubblica del 21 agosto 1963, n. 1185.

(5) Legge del 9 gennaio 1991, n. 9.

(6) GU C 288 dell'1.11.1996, pag. 4.

- 17) La tariffa agevolata applicata ad Alcoa era costituita di due parti:
- una parte fissa comprendente una componente legata alla potenza impegnata e una componente associata ai consumi nelle diverse fasce orarie,
 - un sovrapprezzo variabile inizialmente applicato in misura ridotta e indicizzato ai prezzi dei combustibili.
- 18) Il decreto legge ha cambiato il sistema di aggiornamento della tariffa agevolata concessa ad Alcoa. Dal 1° gennaio 2006 la tariffa agevolata è incrementata ogni anno in ragione degli aumenti di prezzo registrati nelle borse europee segnatamente di Amsterdam e di Francoforte, con un massimo del 4 % all'anno.
- 19) Secondo le autorità italiane, la tariffa speciale garantisce la copertura dei costi variabili di produzione di elettricità con carbone e una parte dei costi fissi.
- 20) Mediante lo stesso provvedimento del regime Terni, l'Italia ha prorogato la tariffa agevolata concessa ad Alcoa fino al 31 dicembre 2010. Detta proroga costituisce la misura oggetto della presente decisione. La proroga non è stata notificata e non rientra nella decisione C 38/92 che scadeva il 31 dicembre 2005.
- 21) Attualmente Alcoa possiede due stabilimenti che fruiscono della tariffa agevolata: uno è situato a Fusina (Venezia) e l'altro in Sardegna.

3. VALUTAZIONE PRELIMINARE DELLA MISURA

3.1. Il regime Terni

La natura indennitaria della tariffa

- 22) Le autorità italiane hanno sostenuto che la tariffa agevolata del regime Terni rappresenta un indennizzo per il trasferimento effettuato nel 1962 a favore di ENEL del ramo di azienda elettrico della società Terni. Alla società Terni era quindi stata concessa una tariffa agevolata fino al 1992.
- 23) La Commissione nutre dubbi circa la tesi svolta dalle autorità italiane in merito alla funzione indennitaria della tariffa agevolata in relazione al trasferimento del ramo d'azienda elettrico della società Terni.
- 24) Sarebbe difficile ammettere che il trasferimento del ramo di azienda elettrico in questione abbia configurato un'espropriazione in quanto all'epoca lo Stato era proprietario della società Terni e lo Stato non può autoespropriarsi. Di conseguenza è anche difficile ammettere che la tariffa agevolata sia il risultato di danni subiti come hanno sostenuto le autorità italiane, in quanto lo Stato ha agito

nell'ambito della legge⁽⁷⁾. La Commissione si chiede invece se non sia possibile considerare che il trasferimento dal ramo di azienda elettrico configurasse un caso di riorganizzazione dei cespiti finanziari dello Stato e quindi ritenere che la natura della tariffa agevolata non sia indennitaria.

- 25) In ogni caso, anche accogliendo la tesi svolta dalle autorità italiane, non è chiaro che il regime Terni non determini una sovraccorpensazione. Si potrebbe supporre che 30 anni rappresentino un termine ragionevole perché le società del regime Terni siano pienamente indennizzate per la perdita subita del ramo elettrico. Ciononostante, nel 1991 le autorità italiane hanno deciso di prorogare la tariffa agevolata fino al 2007. Una seconda proroga, questa volta fino al 2010, è stata disposta mediante l'articolo 11, comma 11, del decreto legge.
- 26) Le autorità italiane non hanno fornito alla Commissione informazioni indicanti per quale ragione i beneficiari avrebbero diritto ad un ulteriore indennizzo, in particolare la ragione per cui nel 2005 la cessione del ramo di azienda elettrico ad ENEL non sia stata ancora interamente pagata. La Commissione dubita della necessità di ulteriori pagamenti 44 anni dopo il trasferimento del ramo di azienda elettrico ad ENEL.
- 27) Inoltre, la natura della tariffa agevolata è cambiata nel 2004, quando ENEL ha cessato di amministrare il regime e lo Stato, attraverso la Cassa Conguaglio⁽⁸⁾, che non beneficia del trasferimento del ramo di azienda elettrico in questione, ha assunto l'amministrazione della tariffa agevolata. Confermano tale posizione le sentenze pronunciate dai tribunali nazionali che riguardano il periodo durante il quale ENEL ha amministrato il regime e che hanno riconosciuto l'obbligo per ENEL di pagare la tariffa agevolata⁽⁹⁾.
- 28) Un argomento a favore per considerare la tariffa agevolata del regime di Terni come un aiuto di Stato è la decisione della Commissione 83/396/ECSC che espressamente escludeva i beneficiari del regime di Terni dall'approvazione. Questa esclusione fu oggetto del giudizio della Corte nel caso C 99/92 del 24 febbraio 1994 in cui la stessa Corte confermava che il regime di Terni non poteva beneficiare della decisione di approvazione 83/396/ECSC e confermava le precedenti decisioni della Cassa Conguaglio di non concedere la tariffa agevolata.

⁽⁷⁾ Le autorità italiane hanno invocato la causa C 106-120/87 in cui la Corte ha affermato che "il risarcimento che le autorità nazionali siano condannate a pagare a dei singoli per il danno loro arrecato non costituisce un aiuto ai sensi degli articoli 92 e 93 del trattato CEE". La Commissione dubita che tale causa sia rilevante ai fini della situazione nella fattispecie dato che i tribunali nazionali non hanno mai riconosciuto danni ai beneficiari del regime Terni. A sostegno della loro tesi le autorità italiane hanno anche invocato la causa C-240/83, nella quale la Corte ha affermato che "nella fattispecie si tratta non di aiuti ai sensi degli articoli 92 e seguenti del trattato CEE, ma della contropartita delle prestazioni effettuate dalle imprese di raccolta o di eliminazione". Tuttavia ciò non sembra applicarsi al regime Terni in quanto concerne una contropartita per servizi forniti.

⁽⁸⁾ Delibera 148/04 dell'Autorità per l'energia.

⁽⁹⁾ Cassazione, 21 novembre 2003, n. 17686 e Consiglio di Stato, sezione VI, 21 aprile 2005, n. 605. Tali cause riguardano il periodo in cui ENEL amministrava ancora il regime.

29) Ai sensi dell'articolo 6 del regolamento (CE) n. 659/1999 del Consiglio, del 22 marzo 1999, recante modalità di applicazione dell'articolo 93 del trattato CE⁽¹⁰⁾, la decisione di avvio del procedimento di indagine formale espone sinteticamente i punti di fatto e di diritto pertinenti, contiene una valutazione preliminare della Commissione relativa al carattere di aiuto della misura prevista ed espone i dubbi attinenti alla sua compatibilità con il mercato comune.

Esistenza di aiuto ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato CE

30) Ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato CE, "sono incompatibili con il mercato comune, nella misura in cui incidano sugli scambi tra Stati membri, gli aiuti concessi dagli Stati, ovvero mediante risorse statali, sotto qualsiasi forma che, favorendo talune imprese o talune produzioni, falsino o minaccino di falsare la concorrenza".

31) Il primo elemento costitutivo dell'articolo 87, paragrafo 1, che la Commissione deve valutare è se la misura rechi un vantaggio selettivo. La riduzione della tariffa dell'elettricità costituisce un vantaggio economico in quanto riduce i costi di produzione dei beneficiari. Inoltre, le tariffe agevolate del regime Terni avvantaggiano inizialmente un gruppo di beneficiari in particolare tre: Cementir, Nuova Terni Industrie Chimiche e ThyssenKrupp.

32) Quanto alla seconda condizione, affinché sia considerata aiuto di Stato, occorre che la misura sia concessa direttamente o indirettamente mediante risorse statali e sia imputabile allo Stato. Nella fattispecie, la decisione relativa alla riduzione della tariffa è adottata unilateralmente dalle autorità italiane. È finanziata mediante un prelievo parafiscale versato da tutti gli utenti di elettricità in Italia alla Cassa Conguaglio, un fondo pubblico gestito dallo Stato. Pertanto l'aiuto è finanziato mediante risorse statali.

33) In base alla terza e alla quarta condizione dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato CE, l'aiuto deve falsare o minacciare di falsare la concorrenza e incidere o essere di natura tale da incidere sugli scambi tra Stati membri. Nella fattispecie, le misure minacciano di falsare la concorrenza in quanto rafforzano la posizione finanziaria delle società che beneficerebbero di una riduzione dei costi rispetto ai loro concorrenti che non fruiscono dell'aiuto. Inoltre, dato che i prodotti delle imprese in questione (cemento, prodotti chimici e acciaio) sono oggetto di scambi sui mercati mondiali, le misure in questione possono incidere sugli scambi intracomunitari.

34) Per le ragioni suddette, la tariffa agevolata prevista dal regime Terni di cui all'articolo 11, comma 11, del decreto legge è vietata ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato CE e può essere considerata compatibile con il mercato unicamente se può beneficiare di una delle esenzioni previste nel trattato.

35) Dato che l'articolo 11, comma 11, del decreto legge non è stato notificato alla Commissione, l'aiuto è da considerarsi illegale ai sensi dell'articolo 1, lettera f), del succitato regolamento (CE) n. 659/1999.

Compatibilità

36) La riduzione della tariffa dell'energia elettrica costituisce un aiuto al funzionamento e di norma è vietata. In casi eccezionali gli aiuti al funzionamento possono essere concessi in regioni ammissibili in virtù della deroga di cui all'articolo 87, paragrafo 3, lettera a), del trattato.

37) I beneficiari del regime in questione sono tutti ubicati in Umbria, regione che non è ammissibile ad aiuti ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 3, lettera a), nell'attuale carta degli aiuti regionali dell'Italia. Pertanto l'aiuto non può essere giustificato in base agli orientamenti sugli aiuti di Stato a finalità regionale (orientamenti aiuti regionali)⁽¹¹⁾. Dato che l'Italia non è riuscita ad individuare altre giustificazioni per la proroga del regime in causa, la Commissione dubita della compatibilità della misura.

La giurisprudenza Degendorff

38) Secondo le autorità italiane, uno dei beneficiari del regime Terni, ThyssenKrupp, ha beneficiato di aiuti dichiarati illegali e incompatibili dalla Commissione nella causa C-49/98 il 29 novembre 2000⁽¹²⁾. La Commissione non è al corrente del rimborso dell'aiuto da parte di ThyssenKrupp e non è in grado di valutare gli effetti del cumulo di aiuti. Di conseguenza, la Commissione ritiene che detta società non possa fruire di ulteriori aiuti fintanto che non sia stato recuperato dall'Italia il precedente aiuto incompatibile.

Scelta dello strumento meno distorsivo

39) La Commissione dubita che il pagamento di un indennizzo attraverso la tariffa dell'energia elettrica sia lo strumento meno distorsivo e più trasparente per effettuare siffatto pagamento.

3.2. Tariffa agevolata concessa ad Alcoa

Esistenza di aiuto ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato CE

40) Le autorità italiane hanno sostenuto che l'estensione della tariffa agevolata ad Alcoa non costituisce aiuto di Stato.

41) Nella causa C-38/92, la Commissione ha deciso che la tariffa agevolata concessa ad Alcoa non costituiva aiuto di Stato. Tuttavia la normativa allora in vigore e le condizioni di mercato esistenti all'epoca erano alquanto diverse da quelle prevalenti nel 2006. Tra l'altro il mercato dell'elettricità è stato ora liberalizzato e la Cassa Conguaglio amministra il regime Terni.

42) Dato che non sussistono più le condizioni esistenti all'epoca della decisione C-38/92, la Commissione ha l'obbligo di riesaminare l'esistenza dell'aiuto di Stato con riguardo alla tariffa agevolata di Alcoa alla luce delle attuali circostanze.

⁽¹⁰⁾ GU L 83 del 27.3.1999, pag. 1.

⁽¹¹⁾ GU C 74 del 10.3.1998, pag. 4.

⁽¹²⁾ GU L 43 del 15.2.2000, pag. 1.

- 43) La riduzione della tariffa dell'energia elettrica costituisce un notevole vantaggio economico dal momento che la maggior parte dei costi di produzione nella fabbricazione di alluminio è rappresentata dall'energia ⁽¹³⁾.
- 44) La decisione relativa alla riduzione della tariffa dell'energia elettrica è adottata unilateralmente dalle autorità italiane. È finanziata mediante un prelievo parafiscale versato da tutti i consumatori di elettricità in Italia alla Cassa Conguaglio, fondo pubblico gestito dallo Stato. Pertanto la misura è finanziata mediante risorse statali.
- 45) La misura minaccia di alterare la concorrenza in quanto rafforza la posizione finanziaria di Alcoa che fruisce di una riduzione dei costi rispetto ai suoi concorrenti che non beneficiano dell'aiuto. Inoltre, dato che l'alluminio è oggetto di scambi sui mercati mondiali, la tariffa agevolata può incidere sugli scambi intracomunitari.
- 46) Per le ragioni suddette la Commissione ritiene che la tariffa agevolata concessa ad Alcoa descritta all'articolo 11, comma 11, del decreto legge ricada nel divieto di cui all'articolo 87, paragrafo 1, del trattato CE e possa essere considerata compatibile con il mercato comune unicamente se può beneficiare di una delle esenzioni previste nel trattato.
- 47) L'articolo 11, comma 11, del decreto legge non è stato notificato alla Commissione. Pertanto la misura è da considerarsi illegale ai sensi dell'articolo 1, lettera f), del regolamento (CE) n. 659/1999. Le precedenti conclusioni della Commissione nel caso C-38/92, ossia che la tariffa agevolata per Alcoa non costituiva un aiuto esistente, non permettono di considerarlo come un aiuto esistente. L'approvazione della Commissione è limitata nel tempo, proprio perché è basata su una valutazione economica delle circostanze esistenti in quel dato momento. Pertanto, ciò non può essere invocato per coprire l'estensione della misura prevista dal decreto-legge.

Compatibilità

3.2.1. Lo stabilimento di Fusina

- 48) Come spiegato sopra, la riduzione della tariffa dell'energia elettrica costituisce un aiuto al funzionamento e in quanto tale di norma è vietata. In casi eccezionali l'aiuto al funzionamento può essere concesso in regioni ammissibili in virtù della deroga di cui all'articolo 87, paragrafo 3, lettera a), del trattato CE.
- 49) Fusina, nella carta attuale degli aiuti regionali, non è ammissibile ad aiuti ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 3, lettera a). Pertanto l'aiuto non può essere giustificato in base agli orientamenti in materia di aiuti di Stato a finalità regionale. Giacché l'Italia non è riuscita ad individuare altre giustificazioni per la proroga del regime di cui trattasi, la Commissione dubita della compatibilità della misura.

⁽¹³⁾ Il consumo di energia costituisce in media il 45 % dei costi di trasformazione dell'alluminio in metallo liquido secondo lo studio *Aluminium Smelter Power Tariffs* pubblicato da Commodity Research Unit International (CRU), disponibile sul sito: http://www.aluminium.crugroup.com/smelter_tariffs.htm (dati forniti dalle autorità italiane).

3.2.2. Lo stabilimento in Sardegna

- 50) Nelle loro risposte, le autorità italiane hanno sostenuto che se la tariffa agevolata concessa ad Alcoa dovesse essere considerata aiuto di Stato, sarebbe compatibile in base agli orientamenti in materia di aiuti di Stato a finalità regionale.
- 51) Come già spiegato, la riduzione della tariffa dell'energia elettrica costituisce un aiuto al funzionamento che è una delle forme più distorsive di aiuto ed in quanto tale di norma è vietato. Tuttavia in casi eccezionali gli aiuti al funzionamento possono essere concessi allorché l'aiuto all'investimento non sia sufficiente a innescare un processo di sviluppo regionale, nel caso in cui gli svantaggi strutturali della regione siano troppo elevati. L'aiuto al funzionamento può essere concesso in regioni ammissibili in virtù della deroga di cui all'articolo 87, paragrafo 3, lettera a), in base alle condizioni enunciate al punto 4.15 degli orientamenti in materia di aiuti di Stato a finalità regionale. La Sardegna, nell'attuale carta degli aiuti regionali, può beneficiare di aiuti in virtù dell'articolo 87, paragrafo 3, lettera a).

Dubbi sulla finalità regionale dell'aiuto

- 52) Innanzitutto la Commissione fa presente che secondo i principi generali del diritto, le eccezioni devono essere interpretate restrittivamente. Affinché un aiuto al funzionamento possa essere concesso ai sensi degli orientamenti sugli aiuti di Stato a finalità regionale al punto 4.15 occorre che lo Stato membro dimostri l'esistenza degli svantaggi e ne quantifichi l'importanza.
- 53) Le autorità italiane insistono sul fatto che i prezzi elevati dell'energia elettrica in Sardegna rappresentano uno svantaggio per lo sviluppo dell'isola. Tuttavia, da un primo esame della questione, per quanto concerne i prezzi medi dell'elettricità quotati sull'IPEX (la borsa dell'energia italiana), sembra che i prezzi medi dell'energia elettrica in Sardegna siano inferiori a quelli di molte regioni d'Italia ⁽¹⁴⁾.
- 54) Le autorità italiane sostengono che i prezzi quotati sull'IPEX non possono essere utilizzati come riferimento per le differenze nei prezzi dell'elettricità tra la Sardegna e le altre regioni d'Italia. Tuttavia, nell'indagine conoscitiva sullo stato della liberalizzazione dei settori dell'energia elettrica e del gas naturale ⁽¹⁵⁾, l'Autorità Garante per la Concorrenza e per il Mercato e l'Autorità per l'energia elettrica hanno stabilito che "poiché il bene scambiato nel mercato organizzato e con contratti bilaterali è omogeneo, i prezzi dei contratti bilaterali e quelli di borsa sono tra di loro connessi. Innanzi tutto, poiché i clienti

⁽¹⁴⁾ I prezzi medi del mercato del giorno prima dell'IPEX sono disponibili sul sito:

<http://www.mercatoelettrico.org/GmeWebInglese/Default.aspx>

⁽¹⁵⁾ Indagine conoscitiva sullo stato della liberalizzazione dei settori dell'energia elettrica e del gas naturale. Autorità Garante della concorrenza e del mercato, Autorità per l'energia elettrica e il gas, pag. 137. Consultabile sul sito internet: <http://www.autorita.energia.it/publicazioni/IC22.pdf>

- possono acquistare anche nel mercato organizzato, i prezzi dei contratti bilaterali sono determinati in funzione della curva dei prezzi attesi di borsa (cosiddetta curva forward dei prezzi); inoltre, poiché il contratto bilaterale consente al cliente di stabilizzare il prezzo su un orizzonte temporale predefinito, la valorizzazione dell'energia elettrica nei contratti bilaterali include anche la copertura dal rischio connesso alla volatilità del prezzo".
- 55) Inoltre, avrebbe significato economico che, se la principale ragione per la differenza di prezzi tra la Sardegna e il resto dell'Italia fosse la mancanza di connessioni energetiche, tale differenza si mostrerebbe così come sull'Ipex anche sul mercato dei contratti bilaterali *over the counter* (OTC). Perciò la Commissione ritiene che l'uso dell'Ipex per valutare la differenza del prezzo dell'energia tra la Sardegna e le altre regioni d'Italia potrebbe avere significato economico.
- 56) Per quanto riguarda i prezzi medi specifici applicati alle imprese ad alta intensità energetica, le autorità italiane hanno spiegato che tali prezzi sono negoziati bilateralmente tra i produttori e i distributori di energia elettrica e che non sono quotati pubblicamente. Pertanto, le autorità italiane sostengono che non possono fornire i prezzi dell'energia elettrica pagati dagli utenti ad alta intensità energetica situati in altre regioni italiane.
- 57) In assenza di siffatta informazione la Commissione non può valutare se Alcoa in Sardegna attualmente paghi per l'energia prezzi più elevati di quelli pagati dalle imprese ad alta intensità energetica ubicate nel resto d'Italia.
- 58) Le autorità italiane insistono invece sulla comparazione dei prezzi pagati da Alcoa in base alla tariffa agevolata con i prezzi pagati dai concorrenti europei secondo i prezzi che figurano nello studio del CRU *Aluminium Smelter Power Tariffs* ⁽¹⁶⁾.
- 59) Innanzitutto, siffatta comparazione avrebbe dovuto essere effettuata tra il prezzo di mercato che Alcoa dovrebbe pagare e il prezzo medio ponderato pagato dai produttori europei di alluminio. Le autorità italiane sostengono invece di aver raffrontato la tariffa agevolata al prezzo medio pagato dai produttori europei di alluminio ⁽¹⁷⁾. Inoltre, qualora l'aiuto si prefigga di superare uno svantaggio regionale, anche il raffronto avrebbe dovuto essere regionale, quindi tra i prezzi praticati in Sardegna e quelli praticati nel resto d'Italia.
- 60) Le informazioni di cui dispone la Commissione sembrano confermare la tesi secondo cui i prezzi dell'energia elettrica in Sardegna per le industrie ad alta intensità energetica, e quindi anche per Alcoa, sono simili se non inferiori a quelli pagati nel resto d'Italia.
- 61) Dalle informazioni disponibili alla Commissione si capisce che la situazione attuale in Sardegna non solo è di sovraccapacità, ma anche di eccedenza di generazione di energia elettrica. Nel 2004 il 5,4 % dell'energia elettrica prodotta in Sardegna non ha trovato un consumatore dell'isola disposto a pagarne il prezzo ⁽¹⁸⁾. L'eccesso di produzione di energia elettrica è in parte provocato dai nuovi generatori attualmente installati, tra cui lo stabilimento a ciclo combinato di gassificazione che utilizza residui di petrolio a Sarroch. La costruzione della nuova centrale che utilizzerà il carbone delle miniere del Sulcis non farà che aumentare la sovraccapacità e l'eccesso di produzione. A siffatta sovraccapacità si troverà una soluzione soltanto quando i generatori di energia elettrica saranno autorizzati ad esportare l'elettricità da essi prodotta attraverso la nuova interconnessione nel 2010 ("SAPEI" — 100 MW — diretto dalla Sardegna all'Italia continentale).
- 62) La sovraccapacità e l'eccesso di produzione di energia elettrica possono unicamente fungere da incentivo per i generatori a vendere energia elettrica al prezzo più basso possibile fino al 2010. Tenuto conto del forte potere di contrattazione di Alcoa, che consuma il 20 % dell'energia elettrica prodotta in Sardegna ⁽¹⁹⁾, si può prevedere che l'energia elettrica fornita ad Alcoa provenga da alcuni dei più efficienti generatori di energia in Sardegna ⁽²⁰⁾ e che il prezzo di mercato che Alcoa avrebbe dovuto pagare sia inferiore a quello praticato in altre località in Italia.
- 63) Inoltre, anche se i prezzi dell'energia elettrica in Sardegna fossero più elevati di quelli praticati nel resto d'Italia, le autorità italiane non hanno sufficientemente spiegato per quale motivo rappresentino un ostacolo allo sviluppo regionale dell'isola né in che modo la regione si svilupperà grazie alla tariffa agevolata.
- 64) Nel paragrafo 32 del caso C 34/02, la Commissione non aveva accettato che la mancanza di connessioni energetiche in Sardegna potesse costituire un handicap per lo sviluppo delle PMI della regione. Dal 2002, quando la Commissione aveva valutato l'handicap, la regione ha sperimentato una crescita economica al punto che essa è attualmente considerata come una regione a sviluppo economico in base agli Orientamenti in materia di aiuti di Stato a finalità regionale per il periodo 2007-2013. Pertanto, se la mancanza di maggiori connessioni energetiche con la terraferma non era stato considerato a quel tempo un handicap per lo sviluppo della regione, a maggior ragione non si può ritenere che costituisca un handicap oggi.

⁽¹⁶⁾ *Aluminium Smelter Power Tariffs*, op. cit.

⁽¹⁷⁾ L'approccio delle autorità italiane nella loro risposta è spiegato anche nel documento "Formazione di provvedimenti in materia di tariffe speciali dell'energia elettrica in attuazione delle disposizioni di cui all'articolo 11 del decreto legge 14 marzo 2005, n. 35, convertito con modificazioni nella legge 14 maggio 2005, n. 80", pag. 7. Disponibile sul sito: http://www.autorita.energia.it/docs/dc/dc_050919.pdf.

⁽¹⁸⁾ Studio di fattibilità Progetto Integrato Miniera Centrale, parte III, allegato 3.4.4, a cura di Sotacarbo, pag. 1. Disponibile sul sito: http://www.regione.sardegna.it/documenti/1_46_20051130103748.pdf. Gli stessi dati si trovano anche nel Piano energetico ambientale regionale, pag. 14.

⁽¹⁹⁾ Studio di Fattibilità Progetto Integrato Miniera Centrale, parte III, revisione 1 del 28 maggio 2004, a cura di Sotacarbo, pagg. 1-9. Disponibile sul sito: http://www.regione.sardegna.it/documenti/1_46_20051130102937.pdf

⁽²⁰⁾ La regione di Portovesme ha due generatori: uno che utilizza una caldaia con letto fluido circolante alimentata a carbone (340 MW) e l'altra che utilizza un misto di petrolio e carbone per produrre energia elettrica (250 MW). Informazioni tratte da "Piano energetico ambientale regionale — Sintesi della proposta". Disponibile sul sito: http://www.regione.sardegna.it/documenti/1_46_20051129115234.pdf

65) La Commissione dubita che i prezzi dell'energia elettrica siano uno svantaggio regionale e quindi dubita della necessità della misura. Infatti la misura non sembra perseguire un obiettivo di sviluppo regionale; si tratta invece di un aiuto accordato ad un produttore di alluminio, più precisamente ad Alcoa.

L'aiuto non è proporzionale

66) Ai sensi del punto 4.15 degli orientamenti in materia di aiuti di Stato a finalità regionale gli aiuti devono essere giustificati in funzione del loro contributo allo sviluppo regionale e della loro natura e il loro livello deve essere proporzionale agli svantaggi che intendono compensare.

67) La Commissione dubita che le tariffe agevolate fissate dall'Autorità per l'energia per il 2005 siano proporzionali agli svantaggi che, secondo quanto affermato dalle autorità italiane, intendono compensare.

68) Come spiegato sopra, la tariffa agevolata concessa ad Alcoa è costituita di due parti. La parte fissa non è stata stabilita sulla base di uno svantaggio regionale e non tiene conto dei prezzi dell'energia elettrica in Sardegna rispetto al resto d'Italia, né dei prezzi rispetto al resto d'Europa.

69) Il sistema di aggiornamento della tariffa agevolata concessa ad Alcoa si basa sul raffronto con i prezzi di riferimento praticati sulle borse di Francoforte e di Amsterdam mentre, come spiegato sopra, l'aggiornamento dovrebbe essere effettuato rispetto ai prezzi praticati nel resto d'Italia.

70) La Commissione teme che l'approccio adottato dalle autorità italiane per calcolare la tariffa agevolata possa costituire una sovraccompensazione e dubita che l'aiuto sia proporzionale allo svantaggio regionale che l'Italia intende compensare.

L'aiuto non è decrescente

71) Ai sensi del punto 4.17 degli orientamenti in materia di aiuti di Stato a finalità regionale, gli aiuti al funzionamento devono essere limitati nel tempo e decrescenti.

72) Contrariamente a quanto sostenuto dalle autorità italiane, l'aiuto non può essere considerato decrescente. La tariffa agevolata concessa ad Alcoa aumenterà sino a un massimo del 4 % quando aumenteranno i prezzi di riferimento sulle borse dell'energia elettrica di Amsterdam e di Francoforte.

73) Pertanto, quando i prezzi di riferimento delle borse dell'energia elettrica di Amsterdam e di Francoforte registrano un aumento superiore al 4 %, la tariffa agevolata aumenterà meno dei prezzi di riferimento e l'aiuto aumenterà.

Dalle informazioni disponibili alla Commissione ⁽²¹⁾ risulta che i prezzi *forward* dell'energia elettrica per l'intero anno 2006 in Belgio, Francia, Germania, Paesi Bassi e Regno Unito sono aumentati perlomeno del 20 % ⁽²²⁾. Quando l'incremento annuo della media ponderata dei prezzi di riferimento è inferiore al 4 %, la tariffa agevolata aumenterà unicamente dello stesso importo e l'aiuto rimarrà inalterato. Vi sarà una riduzione garantita dell'aiuto soltanto in caso di diminuzione della media ponderata dei prezzi di riferimento sulle borse dell'energia elettrica di Amsterdam e di Francoforte.

La misura non è transitoria

74) La Commissione non può ritenere che la misura sia transitoria giacché la tariffa agevolata concessa ad Alcoa è in vigore dal 1994. Poiché per prassi consolidata la Commissione non autorizza aiuti al funzionamento per più di cinque anni, la Commissione non può autorizzare la proroga di un regime che è in vigore ormai da 11 anni.

Orientamenti in materia di aiuti a finalità regionale per il periodo 2007-2013

75) La tariffa agevolata concessa ad Alcoa sarà in vigore durante il periodo di applicazione degli orientamenti in materia di aiuti di Stato a finalità regionale per il periodo 2007-2013 ⁽²³⁾. Poiché negli ultimi anni l'economia sarda è cresciuta, la Sardegna è considerata "una regione a sviluppo economico" ai fini degli orientamenti della Commissione in materia di aiuti di Stato a finalità regionale per il periodo 2007-2013. Ciò significa che alla data del 31 dicembre 2006 la Sardegna cesserà di essere ammissibile alle forcelle più elevate di aiuto autorizzate per le regioni ex-articolo 87, paragrafo 3, lettera a), e potrà invece beneficiare della deroga di cui all'articolo 87, paragrafo 3, lettera c). Dato che la possibilità di concedere aiuti al funzionamento è prevista unicamente per le regioni ex-articolo 87, paragrafo 3, lettera a), ciò significa che la Sardegna non potrà più concedere aiuti al funzionamento.

76) Poiché gli orientamenti suddetti prevedono un periodo transitorio di due anni per l'eliminazione lineare e graduale dei regimi di aiuti al funzionamento esistenti, non sembrerebbe appropriato permettere l'adozione di nuove misure di aiuto al funzionamento per pochi mesi per poi eliminarle, in particolare qualora il regime di aiuti al funzionamento alteri la concorrenza, come nella fattispecie, tenuto conto di tutti i dubbi formulati. Pertanto la Commissione dubita che la regione possa essere ammissibile ad un regime di aiuti al funzionamento che sarà prevalentemente in vigore in base agli orientamenti in materia di aiuti di Stato a finalità regionale per il periodo 2007-2013.

⁽²¹⁾ Informazioni fornite da un terzo interessato che ha presentato reclamo nella causa C-13/06, in relazione al meccanismo di aggiornamento della decisione 217/05 dell'Autorità per l'energia la quale stabilisce il meccanismo di aggiornamento per il regime Terni, Alcoa e per i beneficiari dell'articolo 11, comma 12, del decreto legge.

⁽²²⁾ Platts Forward Assessments.

⁽²³⁾ Orientamenti in materia di aiuti di Stato a finalità regionale per il periodo 2007-2013 (GU C 54 del 4.3.2006, pag. 13).

Dubbi sulla compatibilità dell'aiuto

- 77) La Commissione dubita quindi che gli orientamenti in materia di aiuti regionali non siano una base valida per autorizzare la misura in questione. La Commissione, inoltre, dubita che la misura possa beneficiare di una deroga al divieto degli aiuti di Stato di cui all'articolo 87, paragrafo 1, per qualsiasi altro motivo e l'Italia non è riuscita a individuare nessun altro possibile motivo. Pertanto la Commissione dubita della compatibilità dell'aiuto con il mercato comune.

Scelta dello strumento meno distortivo della concorrenza

- 78) La Commissione dubita che la misura proposta dall'Italia mediante la concessione di aiuti sotto forma di una tariffa agevolata per l'energia elettrica, sia lo strumento meno distortivo per risolvere i problemi di Alcoa.

4. CONCLUSIONE

- 79) La presente decisione della Commissione riguarda la misura di aiuto di Stato basata sull'articolo 11, comma 11, del decreto legge del 14 marzo 2005, n. 35, convertito in legge 14 maggio 2005, n. 80 e sulle delibere 148/04 e 217/05 dell'Autorità dell'Energia, solo per la parte applicabile alle industrie ad alta intensità energetica beneficiarie.

- 80) Ciò premesso, la Commissione, nel quadro della procedura di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE, invita l'Italia a trasmetterle eventuali osservazioni e a fornirle qualsiasi informazione che possa essere utile ai fini della valutazione dell'aiuto entro un mese dalla data di ricezione della presente. La Commissione invita le autorità italiane a trasmettere senza indugio copia della presente lettera al potenziale beneficiario dell'aiuto.

- 81) La Commissione desidera richiamare all'attenzione del governo italiano che l'articolo 88, paragrafo 3, del trattato CE ha effetto sospensivo e che in forza dell'articolo 14 del regolamento (CE) n. 659/1999, essa può imporre allo Stato membro di recuperare un aiuto illegalmente concesso presso il beneficiario.

- 82) La Commissione comunica al governo italiano che informerà gli interessati attraverso la pubblicazione della presente lettera e una sintesi della stessa nella *Gazzetta ufficiale dell'Unione europea*. Informerà inoltre gli interessati nei paesi EFTA firmatari dell'accordo SEE, attraverso la pubblicazione di un avviso nel supplemento SEE della *Gazzetta ufficiale* e informerà infine l'Autorità di vigilanza EFTA inviando copia della presente. Tutti gli interessati anzidetti saranno invitati a presentare osservazioni entro un mese dalla data di detta pubblicazione."

Tillkännagivande om inledande av ett antidumpningsförfarande beträffande import av kiselmandan med ursprung i Folkrepubliken Kina, Republiken Kazakstan och Ukraina

(2006/C 214/04)

Kommissionen har tagit emot ett klagomål enligt artikel 5 i rådets förordning (EG) nr 384/96 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ (nedan kallad "grundförordningen"), senast ändrad genom förordning (EG) nr 2117/2005 ⁽²⁾, i vilken det görs gällande att import av kiselmandan med ursprung i Kina, Kazakstan och Ukraina (nedan kallade "de berörda länderna") dumpas och därmed vållar gemenskapsindustrin väsentlig skada.

1. Klagomål

Klagomålet ingavs den 24 juli 2006 av Comité de Liaison des Industries de Ferroalliages (Euroalliages) (nedan kallad "den klagande") som företräder tillverkare som svarar för en betydande del, i detta fall mer än 50 %, av gemenskapens sammanlagda produktion av kiselmandan.

2. Produkt

Den produkt som enligt klagomålet dumpas är kiselmandan (inklusive ferrokiselmandan) med ursprung i Folkrepubliken Kina, Republiken Kazakstan och Ukraina (nedan kallad "den berörda produkten"), som vanligtvis klassificeras enligt KN-nummer 7202 30 00 och ex 8111 00 11. Dessa KN-nummer nämns endast upplysningsvis.

3. Påstående om dumpning

Påståendet om dumpning när det gäller Ukraina grundas på en jämförelse mellan normalvärdet, som fastställts på grundval av priserna på den inhemska marknaden, och exportpriserna för den berörda produkten vid försäljning till gemenskapen.

Den klagande har i enlighet med artikel 2.7 i grundförordningen fastställt normalvärdet för Kina och Kazakstan på grundval av priset i ett land med marknadsekonomi, vilket anges i punkt 5.1 d. Påståendet om dumpning grundas på en jämförelse mellan det på detta vis beräknade normalvärdet och exportpriserna för den berörda produkten vid försäljning till gemenskapen.

Av dessa jämförelser framgår att de beräknade dumpningsmarginalerna är betydande för samtliga berörda exportländer.

4. Påstående om skada

Den klagande har framlagt bevisning till stöd för att den sammanlagda importen av den berörda produkten från Kina,

Kazakstan och Ukraina har ökat i absoluta tal och uttryckt som marknadsandel.

Det görs vidare gällande att importens omfattning och priserna på den importerade produkten bl.a. har inverkat negativt på gemenskapsindustrins marknadsandel och försäljningsvolym, vilket i sin tur har haft en väsentlig negativ inverkan på gemenskapsindustrins resultat i allmänhet, dess ekonomiska situation och dess sysselsättningsnivå.

5. Förfarande

Kommissionen har efter samråd med rådgivande kommittén fastslagit att klagomålet har ingivits av gemenskapsindustrin eller för dess räkning och att bevisningen är tillräcklig för att motivera att ett förfarande inleds. Kommissionen inleder därför en undersökning enligt artikel 5 i grundförordningen.

5.1. Förfarande för fastställande av dumpning och skada

Vid undersökningen kommer det att fastställas om den berörda produkten med ursprung i Kina, Kazakstan och Ukraina dumpas och om denna dumpning har vållat skada.

a) Stickprovsförfarande

Eftersom ett stort antal parter förefaller vara berörda av förfarandet, kan kommissionen komma att besluta att tillämpa ett stickprovsförfarande enligt artikel 17 i grundförordningen.

i) Stickprovsförfarande avseende exportörer och tillverkare i Kina

För att kommissionen skall kunna besluta om ett stickprovsförfarande är nödvändigt och i så fall göra ett urval, ombeds alla exportörer och tillverkare, eller företrädare som agerar på deras vägnar, att inom tidsfristen i punkt 6 b i och på det sätt som anges i punkt 7 ge sig till känna genom att kontakta kommissionen och lämna följande uppgifter om sitt eller sina företag:

— Namn, adress, e-postadress, telefonnummer, faxnummer och kontaktperson.

— Omsättningen i lokal valuta och volymen i ton av den berörda produkten som sålts på export till gemenskapen under perioden 1 juli 2005–30 juni 2006.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 340, 23.12.2005, s. 17.

- Omsättningen i lokal valuta och volymen i ton av den berörda produkten som sålts på den inhemska marknaden under perioden 1 juli 2005–30 juni 2006.
- Uppgift om huruvida företaget avser att ansöka om en individuell dumpningsmarginal⁽¹⁾ (endast tillverkare kan ansöka om detta).
- Noggrann beskrivning av företagens verksamhet när det gäller tillverkning av den berörda produkten.
- Namn på och detaljerade uppgifter om verksamheten hos alla närliggande företag⁽²⁾ som är involverade i tillverkning eller försäljning (på exportmarknaden eller på den inhemska marknaden) av den berörda produkten.
- Andra relevanta uppgifter som kan vara kommissionen till hjälp vid urvalet.

Genom att lämna ovan nämnda uppgifter samtycker företaget till att ingå i urvalet. Om företaget väljs ut för att ingå i urvalet, innebär detta att det måste besvara ett frågeformulär och gå med på att dess svar kontrolleras på platsen. Om företaget uppger att det inte samtycker till att ingå i urvalet, anses det inte ha samarbetat i undersökningen. Följderna av att inte samarbeta framgår av punkt 8.

För att kommissionen skall få de uppgifter som den anser vara nödvändiga för att göra ett urval bland exportörerna och tillverkarna kommer den också att kontakta myndigheterna i exportlandet samt alla kända intresseorganisationer för exportörer och tillverkare.

ii) Stickprovsförfarande avseende importörer

För att kommissionen skall kunna besluta om ett stickprovsförfarande är nödvändigt och i så fall göra ett urval, ombeds alla importörer eller företrädare som agerar på deras vägnar att inom tidsfristen i punkt 6 b i och på det sätt som anges i punkt 7 ge sig till känna genom att kontakta kommissionen och lämna följande uppgifter om sitt eller sina företag:

- Namn, adress, e-postadress, telefonnummer, faxnummer och kontaktperson.

⁽¹⁾ En individuell marginal får begäras med stöd av artikel 17.3 i grundförordningen (för företag som inte ingår i urvalet), artikel 9.5 i grundförordningen (individuell behandling av företag i länder som inte är marknadsekonomier eller länder som är övergångsekonomier) och artikel 2.7 b i grundförordningen (för företag som ansöker om marknadsekonomisk status). Observera att företag som begär individuell behandling måste ansöka om det i enlighet med artikel 9.5 i grundförordningen och att företag som begär marknadsekonomisk status måste ansöka om det i enlighet med artikel 2.7 b i grundförordningen.

⁽²⁾ För vägledning beträffande innebörden av närliggande företag, se artikel 143 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, 11.10.1993, s. 1).

- Företagets totala omsättning i euro under perioden 1 juli 2005–30 juni 2006.
- Det totala antalet anställda.
- Noggrann beskrivning av företagens verksamhet när det gäller den berörda produkten.
- Volym i ton och värde i euro av importen till och återförsäljningen på gemenskapsmarknaden under perioden 1 juli 2005–30 juni 2006 av den importerade produkten i fråga med ursprung i Kina, Kazakstan och Ukraina.
- Namn på och detaljerade uppgifter om verksamheten hos alla närliggande företag⁽²⁾ som är involverade i tillverkning eller försäljning av den berörda produkten.
- Andra relevanta uppgifter som kan vara kommissionen till hjälp vid urvalet.

Genom att lämna ovan nämnda uppgifter samtycker företaget till att ingå i urvalet. Om företaget väljs ut för att ingå i urvalet, innebär detta att det måste besvara ett frågeformulär och gå med på att dess svar kontrolleras på platsen. Om företaget uppger att det inte samtycker till att ingå i urvalet, anses det inte ha samarbetat i undersökningen. Följderna av att inte samarbeta framgår av punkt 8.

För att kommissionen skall få de uppgifter som den anser vara nödvändiga för att göra ett urval bland importörerna kommer den också att kontakta alla kända intresseorganisationer för importörer.

iii) Slutligt urval

Alla berörda parter som önskar lämna uppgifter som kan vara av betydelse för urvalet för respektive stickprovsförfarande måste göra detta inom tidsfristen i punkt 6 b ii.

Kommissionen avser att göra det slutliga urvalet efter samråd med de berörda parter som har förklarat sig villiga att ingå i det.

De företag som ingår i ett urval måste besvara ett frågeformulär inom tidsfristen i punkt 6 b iii och måste samarbeta med kommissionen i undersökningen.

Om företagen inte är tillräckligt samarbetsvilliga får kommissionen, i enlighet med artiklarna 17.4 och 18 i grundförordningen, träffa sina avgöranden på grundval av tillgängliga uppgifter. Ett avgörande som träffas på grundval av tillgängliga uppgifter kan, såsom framgår av punkt 8 i detta tillkännagivande, vara mindre fördelaktigt för den berörda parten.

⁽²⁾ För vägledning beträffande innebörden av närliggande företag, se artikel 143 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, 11.10.1993, s. 1).

b) *Frågeformulär*

För att kommissionen skall få de uppgifter som den anser nödvändiga för sin undersökning kommer frågeformulär att sändas till gemenskapsindustrin och till alla intresseorganisationer för tillverkare i gemenskapen, till de exportörer och tillverkare i Kina som ingår i urvalet, till exportörer och tillverkare i Kazakstan och Ukraina, till alla intresseorganisationer för exportörer och tillverkare, till de importörer som ingår i urvalet, till alla intresseorganisationer för de importörer som nämns i klagomålet samt till myndigheterna i de berörda exportländerna.

i) *Exportörer och tillverkare i Ukraina och Kazakstan*

Alla dessa berörda parter bör omgående, och under alla omständigheter före utgången av tidsfristen i punkt 6 a i, kontakta kommissionen per fax för att ta reda på om de nämns i klagomålet och vid behov begära ett frågeformulär, eftersom alla berörda parter omfattas av tidsfristen i punkt 6 a ii.

ii) *Exportörer och tillverkare i Kina som ansöker om en individuell dumpningsmarginal*

De exportörer och tillverkare i Kina som med tanke på tillämpningen av artiklarna 9.6 och 17.3 i grundförordningen ansöker om en individuell dumpningsmarginal måste inge ett besvarat frågeformulär inom tidsfristen i punkt 6 a ii. De måste därför begära ett frågeformulär inom tidsfristen i punkt 6 a i. De bör emellertid vara medvetna om att kommissionen, även om den tillämpar ett stickprovsförfarande avseende exportörer och tillverkare, kan komma att besluta att inte beräkna någon individuell dumpningsmarginal för dem om antalet exportörer och tillverkare är så stort att en individuell undersökning skulle bli orimligt betungande och förhindra att undersökningen avslutas i tid.

c) *Insamling av uppgifter och utfrågningar*

Alla berörda parter uppmanas att lämna synpunkter samt uppgifter utöver svaren på frågeformuläret och att framlägga bevisning till stöd för dessa. Uppgifterna och bevisningen skall ha inkommit till kommissionen inom den tidsfrist som anges i punkt 6 a ii.

Kommissionen kan dessutom höra berörda parter, om de lämnar en begäran om detta och visar att det finns särskilda skäl att höra dem. Denna begäran måste inges inom tidsfristen i punkt 6 a iii.

d) *Val av land med marknadsekonomi*

I enlighet med artikel 2.7 a i grundförordningen har kommissionen för avsikt att för fastställande av normalvärde för Kina och Kazakstan välja Brasilien som ett lämpligt land med marknadsekonomi. Berörda parter uppmanas att inom den särskilda tidsfristen i punkt 6 c lämna synpunkter på om detta är ett lämpligt val.

e) *Marknadsekonomisk status*

För de exportörer och tillverkare i Kina och Kazakstan som gör gällande och lämnar tillräcklig bevisning för att de är verksamma under marknadsmässiga förhållanden, dvs. uppfyller kriterierna i artikel 2.7 c i grundförordningen, kommer normalvärdet att fastställas i enlighet med artikel 2.7 b i den förordningen. Exportörer och tillverkare som har för avsikt att ansöka om marknadsekonomisk status måste lämna in en korrekt underbyggd ansökan inom den särskilda tidsfristen i punkt 6 d. Kommissionen kommer att sända ansökningsformulär till de exportörer och tillverkare i Kina och Kazakstan som nämns i klagomålet, till intresseorganisationer för de exportörer och tillverkare som nämns i klagomålet samt till myndigheterna i Kina och Kazakstan.

5.2. *Förfarande för bedömning av gemenskapens intresse*

Om påståendena om dumpning och därav vållad skada bekräftas kommer, i enlighet med artikel 21 i grundförordningen, ett beslut att fattas om huruvida det ligger i gemenskapens intresse att införa antidumpningsåtgärder. Av denna anledning får gemenskapsindustrin, importörer och deras intresseorganisationer samt representativa användare och representativa konsumentorganisationer, under förutsättning att de visar att det finns ett objektivet samband mellan deras verksamhet och den berörda produkten, ge sig till känna och lämna uppgifter till kommissionen inom den allmänna tidsfristen i punkt 6 a ii. De parter som handlat i enlighet med föregående mening får inom den allmänna tidsfristen i punkt 6 a iii begära att bli hörda och skall härvid ange de särskilda skäl som finns att höra dem. Det bör noteras att de uppgifter som lämnas enligt artikel 21 endast kommer att beaktas om de åtföljs av styrkande handlingar när de lämnas.

6. *Tidsfrister*a) *Allmänna tidsfrister*(i) *För att begära frågeformulär eller ansökningsformulär*

Alla berörda parter bör begära frågeformulär eller andra ansökningsformulär så snart som möjligt, dock senast 10 dagar efter det att detta tillkännagivande har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

(ii) *För att ge sig till känna, besvara frågeformulär eller lämna andra uppgifter*

För att de berörda parternas uppgifter skall kunna beaktas vid undersökningen måste parterna, om inget annat anges, ge sig till känna genom att kontakta kommissionen och lämna sina synpunkter, svar på frågeformuläret och eventuella andra uppgifter inom 40 dagar efter det att detta tillkännagivande har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*. Det bör noteras att utövandet av de flesta av de förfaranderelaterade rättigheter som anges i grundförordningen är beroende av att parterna ger sig till känna inom denna tidsfrist.

De företag som ingår i urvalet för stickprovsförfarandet måste besvara frågeformuläret inom tidsfristen i punkt 6 b iii.

(iii) För att begära att bli hörd

Alla berörda parter får också inom den ovan nämnda tidsfristen på 40 dagar begära att bli hörda av kommissionen.

b) Särskild tidsfrist för stickprovsförfarandet

(i) Uppgifterna enligt punkterna 5.1 a i och 5.1 a ii skall vara kommissionen till handa inom 15 dagar efter det att detta tillkännagivande har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, eftersom kommissionen inom 21 dagar efter detta offentliggörande har för avsikt att samråda med de berörda parter som förklarat sig villiga att ingå i ett urval om det slutliga urvalet.

(ii) Alla andra uppgifter av betydelse för urvalet som avses i punkt 5.1 a iii måste vara kommissionen till handa inom 21 dagar efter det att detta tillkännagivande har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

(iii) Frågeformulärsvaren från de parter som ingår i urvalet skall ha inkommit till kommissionen senast 37 dagar efter det att dessa underrättats om att de ingår i det.

c) Särskild tidsfrist när det gäller valet av ett land med marknadsekonomi

Parter som ingår i undersökningen kan lämna synpunkter på lämpligheten av valet av Brasilien som land med marknadsekonomi i syfte att fastställa normalvärdet för Kina och Kazakstan (se punkt 5.1 d). Sådana synpunkter måste vara kommissionen till handa inom 10 dagar efter det att detta tillkännagivande har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

d) Särskild tidsfrist när det gäller ansökningar om marknadsekonomisk status eller om individuell behandling

Korrekt underbyggda ansökningar om marknadsekonomisk status (se punkt 5.1 e) och ansökningar enligt artikel 9.5 i grundförordningen om individuell behandling måste vara kommissionen till handa inom 15 dagar efter det att detta tillkännagivande har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

7. Skriftliga inlagor, svar på frågeformulär och korrespondens

Alla inlagor eller framställningar från berörda parter måste inges skriftligen (inte i elektronisk form såvida inte annat anges) och innehålla den berörda partens namn, adress, e-postadress, telefonnummer och faxnummer. Alla sådana skriftliga inlagor, inklusive de uppgifter som begärs i detta tillkännagivande, svar på frågeformulär och korrespondens som de berörda parterna tillhandahållit konfidentiellt, skall förses med påskriften "Limited" ⁽¹⁾ och i enlighet med artikel 19.2 i grundförordningen åtföljas av en icke-konfidentiell sammanfattning med påskriften "For inspection by interested parties".

Kommissionens postadress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för handel
Direktorat B
Kontor J-79 5/16
B-1049 Bryssel
Fax (32-2) 295 65 05

8. Bristande samarbete

Om en berörd part vägrar att ge tillgång till eller underlåter att lämna nödvändiga uppgifter inom de fastställda tidsfristerna eller lägger väsentliga hinder i vägen för undersökningen, kan enligt artikel 18 i grundförordningen preliminära eller slutgiltiga, positiva eller negativa avgöranden träffas på grundval av tillgängliga uppgifter.

Om det visar sig att någon berörd part har lämnat oriktiga eller vilseledande uppgifter skall hänsyn inte tas till uppgifterna och andra tillgängliga uppgifter kan användas. Om en berörd part inte samarbetar eller endast delvis samarbetar och avgörandena därför enligt artikel 18 i grundförordningen träffas på grundval av de uppgifter som är tillgängliga, kan resultatet utfalla mindre gynnsamt för den berörda parten än det hade gjort om denna hade samarbetat.

9. Tidsplan för undersökningen

Undersökningen kommer i enlighet med artikel 6.9 i grundförordningen att slutföras inom 15 månader efter det att detta tillkännagivande har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*. I enlighet med artikel 7.1 i grundförordningen får provisoriska åtgärder inte införas senare än 9 månader efter det att detta tillkännagivande har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

⁽¹⁾ Detta innebär att dokumentet endast är avsett för internt bruk. Det är skyddat i enlighet med artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 31.5.2001, s. 43). Det är ett konfidentiellt dokument i enlighet med artikel 19 i grundförordningen och artikel 6 i WTO-avtalet om tillämpning av artikel VI i Allmänna tull- och handelsavtalet 1994 (antidumpningsavtalet).

III

(Upplysningar)

KOMMISSIONEN

I-Rom: Bedrivande av regelbunden lufttrafik

Italiens anbudsinfordran i enlighet med artikel 4.1 d i rådets förordning (EEG) nr 2408/92, angående regelbunden lufttrafik mellan Cuneo och Rom t/r

(2006/C 214/05)

1. **Inledning:** I enlighet med artikel 4.1 a i rådets förordning (EEG) nr 2408/92 av den 23 juli 1992 om EG-lufttrafikföretags tillträde till flyglinjer inom gemenskapen har Italiens regering via transportministeriet, på grundval av de beslut som fattades vid det möte som organiserades av regionen Piemonte, beslutat att införa allmän trafikplikt på linjen:

Cuneo–Rom t/r.

De bestämmelser som gäller för den allmänna trafikplikten offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* C 213 av den 5.9.2006.

Om inget lufttrafikföretag, inom 30 dagar från offentliggörandet av denna anbudsinfordran, har inlett, eller står i begrepp att inleda, regelbunden lufttrafik på ovannämnda linje, i överensstämmelse med den allmänna trafikplikten och utan att begära ekonomisk ersättning, har regeringen beslutat att inom ramen för förfarandet enligt artikel 4.1 d i ovannämnda förordning begränsa tillträdet till denna linje till ett enda lufttrafikföretag och att efter infordran av anbud upplåta rätten att trafikera linjen.

2. **Syftet med anbudsinfordran:** Bedriva regelbunden lufttrafik på ovannämnda linje i enlighet med den allmänna trafikplikt som föreskrivs för sträckan och som offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* C 213 av den 5.9.2006.

3. **Deltagande i anbudsinfordran och anbudsförfarande:** Alla lufttrafikföretag som innehar ett giltigt tillstånd för bedrivande av lufttrafik, som utfärdats av en medlemsstat enligt rådets förordning (EEG) nr 2407/92 av 23.7.1992 om utfärdande av tillstånd för lufttrafikföretag, får delta i anbudsförfarandet.

För detta anbudsförfarande gäller bestämmelserna i artikel 4.1 d, e, f, h, och i i förordning (EEG) nr 2408/92.

4. **Anbudshandlingar – kontrakt:** Villkoren för anbudsförfarandet och tilldelningskriterierna återfinns i anbudshandlingarna till denna anbudsinfordran.

Uppdraget att tillhandahålla tjänsten i fråga kommer att regleras genom ett standardkontrakt som tillsammans med anbudshandlingarna och ytterligare information om anbudsförfarandet kan erhållas från följande adress:

ENAC, Direzione Trasporto Aereo, Viale del Castro Pretorio 118, I-00185 Rom. Tfn: 06-445961.

5. **Ekonomisk ersättning:** I anbudet skall det belopp tydligt anges som anbudsgivaren kräver som ersättning för att under två år trafikera linjen från och med det datum då driften av linjen skall inledas (med årsvis uppdelning). Det exakta ersättningsbelopp som slutgiltigt kommer att beviljas bestäms varje år i efterhand, utifrån de vederböranden redovisade faktiska utgifterna och intäkterna för trafiken på linjen, dock högst det belopp som anges i anbudet, i enlighet med vad som anges i anbudshandlingarna.

De årliga ersättningarna betalas ut i form av delutbetalningar och en slutlikvid. Slutlikviden betalas ut först efter det att lufttrafikföretagets räkenskaper för den berörda linjen godkänts och genomförandet av lufttrafiken kontrollerats enligt punkt 7 nedan.

6. **Biljettpriser:** Anbudsgivarna skall tydligt ange de biljettpriser som föreslås i enlighet med den allmänna trafikplikt som offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* C 213 av den 5.9.2006.

7. **Kontraktets löptid:** Kontraktet gäller i två år från och med den dag då regelbunden lufttrafik inleds på den berörda linjen i enlighet med den allmänna trafikplikten.

Lufttrafikföretagets drift av linjen och dess räkenskaper för den berörda trafiken skall kontrolleras årligen, i samråd med lufttrafikföretaget. Alla ändringar av kontraktet skall regleras i en särskild överenskommelse.

8. **Uppsägning och varsel:** Före den överenskomna kontraktstidens utgång får kontraktet endast sägas upp av någondera av kontraktsparterna med sex månaders varsel. Om lufttrafikföretaget underlåter att fullgöra något av sina åligganden i samband med trafikplikten anses lufttrafikföretaget ha sagt upp kontraktet utan varsel, såvida det inte återupptagit trafiken i enlighet med de åligganden som gäller för allmän trafikplikt inom en månad efter det att det uppmannats att göra detta.

Om det efter de två första trafikperioderna visar sig att mindre än 50 % av den tilldelade kapaciteten utnyttjas, förbehåller sig den italienska luftfartsmyndigheten (l'Ente Nazionale dell'Aviazione civile) rätten att minska antalet flygningar och/eller den fastställda minimikapaciteten. Om så sker minskas även den ekonomiska ersättningen i proportion till detta.

Om lufttrafikföretaget inte i tid varslar om uppsägning av kontraktet i enlighet med första stycket, åläggs företaget böter som beräknas med tanke på med hur många dagars försening uppsägningen varslades samt det ekonomiska resultatet under det berörda året. Böterna får dock inte överskrida det maximibelopp som anges som ersättning för trafiken enligt artikel 5.

9. **Kontraktetsbrott:** Lufttrafikföretaget ansvarar för att samtliga krav i kontraktet uppfylls. Vid kontraktetsbrott eller brister i uppfyllandet av kontraktet som inte beror på force majeure, förhållanden som lufttrafikföretaget inte råder över eller onormala och oförutsägbara händelser som inte hade kunnat undvikas även om lufttrafikföretaget hade vidtagit alla nödvändiga åtgärder, får kontraktet sägas upp genom ett formellt meddelande som skall skickas till lufttrafikföretaget inom tio dagar efter det att man fått kännedom om det inträffade.

Lufttrafikföretaget har möjlighet att inom sju dagar från det att det mottagit meddelandet motivera sitt agerande.

För att en oavbruten och regelbunden trafik skall kunna garanteras måste det lufttrafikföretag som godtar den allmänna trafikplikten ställa en säkerhet för att garantera att trafiken bedrivs på ett korrekt sätt och utan avbrott. Denna säkerhet skall uppgå till minst 800 000 euro och skall ställas i form av en försäkringsgaranti till förmån för den italienska luftfartsmyndigheten Ente Nazionale dell'Aviazione Civile (nedan kallad ENAC), som skall använda säkerheten för att säkra fullgörandet av den allmänna trafikplikten.

Säkerheten frisläpps efter kontraktets sista giltighetsdag om kontrollen enligt artikel 7 sista stycket utförts och givit ett tillfredsställande resultat.

Utom i fall av force majeure får antalet inställda flygningar per år inte uppgå till mer än 2 %.

För varje inställd avgång över denna gräns skall lufttrafikföretaget betala 3 000 euro i böter till tillsynsmyndigheten.

Kontraktet får sägas upp utan varsel om det antal flygningar som ställts in av skäl som direkt kan tillskrivas lufttrafikföretaget överstiger 4 % av antalet planerade flygningar på linjen per flygsäsong. Kontraktet sägs likaledes upp automatiskt om det berörda lufttrafikföretagets tillstånd att bedriva flygtrafik eller dess AOC (Air Operator Certificate) dras in tillfälligt eller permanent.

Om kontraktet sägs upp förbehåller sig ENAC rätten att avgöra om det är lämpligt att låta lufttrafikföretaget tillfälligt fortsätta tillhandahålla tjänsten på samma villkor till dess att ett nytt lufttrafikföretag har valts ut.

Om luftföretaget inte har kunnat genomföra trafiken i fråga

- på grund av ogynnsamma väderleksförhållanden,
- på grund av att en av flygplatserna är stängd,
- med hänsyn till allmänhetens säkerhet,
- på grund av strejker,
- på grund av säkerhetsproblem, eller
- på grund av force majeure

minskas den finansiella ersättningen i proportion till antalet icke genomförda flygningar.

10. **Ingivande av anbud:** Anbudet, som för att vara giltiga måste vara sammanställda i enlighet med villkoren i anbudshandlingarna, skall skickas i ett slutet kuvert per rekommenderad post med mottagningsbevis, eller inlämnas på ort och ställe mot kvitto, senast 30 dagar räknat från det datum då denna anbudsinfördran offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, till följande adress:

ENAC, Direzione Generale, Viale del Castro Pretorio 118, I-00185 Rom.

11. **Anbudsinfördrans giltighet:** I enlighet med artikel 4.1 d i förordning (EEG) nr 2408/92 gäller denna anbudsinfördran förutsatt att inget lufttrafikföretag i gemenskapen, inom 30 dagar från offentliggörandet av anbudsinfördran i *Europeiska unionens officiella tidning* C 213 av den 5.9.2006 samtycker till att trafikera den berörda sträckan i enlighet med den allmänna trafikplikten utan att erhålla någon ekonomisk ersättning.